♦bloc-notes♦

POVÂRNIŞUL DECEPŢIILOR...

Jucătorii de football au, desigur, o existenţă frumoasă. La noi, ca şi aiurea.

Sânt cunoscuţi. Au succese. Au salarii şi Prime pentru victorii. Peste mulţimea anonimă a spectatorilor, îşi plimbă o trenă de prestigiu frumos, de viaţă zgomotoasă, de aplauze.

Cine-l cunoaşte pe Coolus, pe Sigfried Sieburg sau chiar pe Damian Stănoiu?... Câţi dintre aceia cari ştiu precis de câte ori a jucat Bodola în echipa naţională, sau câţi ani are Auer, l-au citit pe Zweig, pe Papini sau pe Turghenieff?...

Nu este vorba, desigur, să facem aici o corelaţie între sport şi literatură. Nu ne sperie proporţia. Dar este mai simplu — orice s'ar spune!... — să aplauzi din tribună pe Venus sau Ripensia, decât să te înfunzi în casă cu sutele de pagini din biografiile romanţate ale lui Ludwig...

De aceia, jucătorii de football sânt mai cunoscuţi decât marii maeştri ai literaturii universale. Iar popularitatea aceasta zgomotoasă târăşte după ea, beteală de recompense şi viaţă bună.

Este frumoasă existenţa jucătorilor de football?

Desigur.

Dar existenţa aceasta nu este aceiaş pentru toţi. Şi — ceiace este şi mai rău — nu are o durată prea lungă.

Uneori, nu ţine nici cât trăieşte din punct de vedere atletic, un jucător.

Mulţimea, molochul acesta uriaş şi schimbător, este cea mai impresionantă retortă de ingratitudine. Aplauzele se împletesc în tribună cu huidueli. Şi uneori, aceleaşi ţinte pentru aplauze astăzi, sânt mâine panouri pe care tirul huiduelilor generale fixează un câmp de tragere extrem de precisă.

Cine nu a aplaudat echipa victorioasă a Venusului?... Şi totuşi, şi venusiştii au fost escortaţi de ostilitatea mulţimii ingrate. La sfârşitul unui match pierdut.

Cine nu l-a aplaudat pe Cotormany?... Şi totuşi, şi Cotormany a fost huiduit. I s'a uitat Balcaniada marilor sale succese, din 1930.

Este destinul implacabil al jucătorilor de football pe existenţa cărora, succesul şi huiduelile împletesc chenare albe de bucurii şi urgeală cenuşie de mâhnire.

Dar, adevărata dificultate a existenţii de jucător pe care toată lumea o vede numai în capitolele sale roze, o constitue povârnişul acestei cariere.

Iată-l, de pildă, pe Wetzer.

In footballul românesc, n'a reuşit nimeni — încă — să egaleze geniul acestui înaintaş excepţional. Aşa cum nimeni, încă, n'a reuşit să se ridice până la minunata valoare de mijlocaş centru, a lui Vogl.

Cine-i va egala?...

Şi totuşi, Wetzer este astăzi voiajor de football cu oferte cari fixează când aci, când colo..., la periferia footballului românesc.

Lakatoş, admirabilul Lakatoş al Balcaniadei din 1930, se strădueşte să obţină un angajament la... Ploeşti. Ca el, şi Moravetz.

Ca ei, atâţia alţii.

Existenţa jucătorilor noştri de football nu cuprinde numai culmi de satisfacţii.

Nu îi invidiaţi, necontrolat. Povârnişul decepţiilor este chiar mai lung...

George Fulga

Detectivul...

— *Ce este asta?*

— ***Sunt detectivii, des pre cari nu trebue să ştie nimeni şi cari urmăresc a ntrenamentul în vederea Derby-ului de mâine.***

(Passing Shaw, Anglia)

Dumineca trecută s'a disputat pe arena «Ciocanu» matchul dintre echipa gazdă Macabi şi A. C. F. R. din Braşov.

După un match care e sigur că nu va intra în istorie, macabiştii au fost învinşi cu 4—2.

Nu ar fi nimic grav, mai cu seamă că'n ultimul timp alb-albaştrii s'au obişnuit cu eşecurile. Dar ceiace a revoltat la culme toată tribunna, a fost faptul că această înfrângere nu s'a datorat comportării slabe a întregei echipe. Portarul buna, a fost faptul că această învinovat al eşecului. Şi pe drept cuvânt. Goal-keeperul macabiştilor a făcut greşeli grosolane, cari erau pe cât de revoltătoare, pe atât de ridicole.

Deaceea e explicabilă furia mulţimii care s'a postat în spatele porţii lui Altbuch şi l-a bombardat tot timpul cu pietre şi cu şipci.

După match, poporul care vroia capul vinovatului, s'a massat în faţa porţii terenului, aşteptându-l cu... frenezie.

Un alt conducător al alb-albaştrimultă prudenţă, a întrebat pe unul din mulţime:

— Ce aşteptaţi aici?

— Pe Altbuch, a mărturisit sincer unul dintre cei revoltaţi.

Un al tconducător al alb-albaştrilor a avut o remarcă foarte spirituală:

— A avut Altbuch ghinion la poarta pe care a apărat-o, dar să vezi ce ghinion o să aibă la poarta... pe care o să iasă!

Din fericire lucrurile nu au ajuns atât de departe.

Convins de... popularitatea pe care şi-a creiat-o, portarul macabist a scăpat de.... manifestaţia de simpatie sărind gardul din fundul terenului.

Mai interesantă a fost panica produsă de această revoluţie care se pregătea la poartă, asupra spectatorilor cu... mustaţă.

Intr'adevăr, unul dintre semnele caracteristice ale lui Altbuch, e acela că poartă mustaţă. In astfel de condiţiuni, orice mustaţă devenea un adevărat pericol pentru cei cari trebuiau să părăsească arena, orice mustăcios putând fi foarte uşor confundat cu Altbuch.

Deaceia poate fi socotită ca legitimă revolta unui spectator cu o mustăcioară mică, dar oricum, periculoasă, care a izbucnit furios, ţipând către un membru din comitet:

— Dacă la matchul viitor aveţi de gând să-l mai puneţi pe Altbuch, eu nu mai vin decât într'un caz: sau radei-i mustaţa lui Altbuch, sau instalaţi o frizerie pe teren.

Interim

ŞCOALA de football

Footballul românesc — trebue s'o recunoască oricine — a făcut mari progrese în ultimii ani. Progrese cari s'au realizat treptat, în decursul vremii şi al căror fruct îl gustăm acum: matchul cu Cehoslovacia, admiterea în Cupa Europei Centrale plus ce va mai cădea din falnicul pom al footballului românesc.

Succesul acesta e îmbucurător.

Dar mai puţin îmbucurător e faptul că această operă se datoreşte unui număr restrâns de jucători, aşa numitele «vedete». Priviţi echipele naţionale din ultimii şaseşapte ani şi veţi vedea că nu-i mare deosebire între ele. Aproape aceleaşi nume cari au devenit inamovibile.

Ceeace înseamnă că nu avem cadre. Că nu avem acea pepinieră din care să răsară noile speranţe.

Deaceea mare ne-a fost bucuria când am aflat că se intenţionează înfiinţarea unei «şcoli de football».

Intr'adevăr, la FRFA se vorbeşte serios că în curând se vor pune bazele unei şcoli de football. Mai mult chiar, există şi un proect în acest sens.

Tare suntem curioşi să vedem cum va arăta această şcoală.

In primul rând, cine vor fi profesorii?

Căci, vedeţi, în materie de football, pedagogia e foarte dificilă. In mod practic, footballul nu ar putea fi predat decât de un jucător activ, care să poată arăta cum se bate un corner, cum se shotează la poartă. Ori un astfel de jucător, dacă are avantajul că posedă mijloacele fizice, nu are în schimb rutina care se cere unui profesor, rutină ce se câştigă de toţi jucătorii atunci când ies la pensie.

Footballul nu poate fi deci predat decât în mod teoretic. Dar ce teorie să-i faci unei echipe înaintea unui match? Ar fi una foarte simplă: «Băeţi, băgaţi cât mai multe goaluri şi aveţi grije în acelaş timp să nu vi se marcheze nimic. Veţi câştiga sigur». Dar această teorie e cunoscută.

S'ar putea însă, ca această teorie, puţin mai aprofundată, să fie de un oarecare folos.

De exemplu în anul I să se predea materiile mai uşoare: educaţia fizică, passele pe jos, shoturile la poartă.

In anul II vor fi introduse materiile mai grele: driblingul şi jocul cu capul.

In special ultima materie va face multe victime, căci cum nu toţi jucătorii au cap, profesorul respectiv va fi silit să lase mulţi repetenţi.

Pentrucă veni vorba de repetenţi, am avea o propunere: la materia «11 m.» să nu existe corigenţe. Cine a ratat un penalty să fie declarat repetent.

Iar pentru cei ce vor absolvi cursurile, ca să-şi dovedească erudiţia, s'ar impune o teză de doctorat, cu următorul subiect: «Când trebue bătut arbitrul?

A. Nol

DINU MOSCU

La moartea polisportivului Dinu Moscu s'au scris rânduri menite să concretizeze calităţile sportive ale celui ce a întruchipat admirabil cerinţele în materie de sport.

S'a uitat însă un lucru, ce merită a fi relevat. Nu pentru memoria lui Moscu, ci ca un exemplu pentru generaţiile viitoare de rugbyşti. Vorbim de rugbyşti pentrucă acesta a fost sportul iubit de Moscu.

Şi-a început cariera de rugbyst în Tennis Club Român şi aci a terminat-o. Culmea coincidenţei: în ultimul match al clubului, susţinut împotriva Stadiului Român, Moscu a marcat ultima încercare a clubului său.

Calităţile internaţionalului au fost relevate de toată lumea.

Calităţile omului au fost însă uitate.

Jucătorul Moscu nu a fost penalizat nici odată pentru joc incorect. In rugby, joc dur prin excelenţă, Moscu a reuşit să se menţie printre cei mai loiali.

Nu a fost sancţionat de nimeni. A jucat cinstit şi în adevărat spirit sportiv. Poate că a avut şi o răsplată. Nu a suferit nici un accident pe terenurile de joc din ţară.

Deaceea insistăm că Moscu poate servi drept exemplu pentru generaţiile tinere de rugbyşti. Un joc, dur prni definiţie poate fi practicat în delungul anilor şi acel ce îl practică poate atinge maximum în acest sport, păstrând însă o notă de cavalerism care să-i facă cinste.

Un bun jucător, un stâlp al clubului şi al echipei naţionale, un om care a întrunit calităţile fizice cu cele morale într'o armonie ce ne permite să recomandăm pe Moscu ca exemplu tuturor rugbyştilor.

Clubul său pierde pe cel mai bun linia treia din ţară şi rugbyul pierde pe unul din elementele de clasă produse în România.

Peste toate însă se pierde unul din rarele exemplare ale cavalerismului atât de necesar în rugby.

La înmormântarea lui Moscu au participat toţi camarazii săi de club dar şi toţi adversarii de pe terenul de sport.

Coroanele rugbyului au acoperit sicriul lui Moscu.

Una singură a impresionat.

Acea trimisă de Viforul Dacia.

La ultima întâlnire între Tennis Club Român şi Viforul Dacia, un incident banal între un jucător al verzilor şi unul dela Viforul Dacia.

Un incident obişnuit în rugby. Totuşi Moscu s'a certat cu camarazii săi de club pentru gestul nesportiv săvârşit împotriva unui jucător al Viforului Dacia. Explicaţiile au fost poate prea tari, însă Viforul Dacia nu a putut uita gestul adversarului Moscu şi pe sicriul lui s'a găsit în primul loc coroana adversarilor săi.

A fost cel mai frumos omagiu ce se putea aduce cavalerismului acelui ce a fost internaţionalul Dinu Moscu.

RAUL VIZANTI

Pentru prima oară, Schmidt, Marin Bădin, Caralulis şi Hamburger se vor întâlni într'o competiţiune oficială

Azi după amiază, încep să se desfăşoare campionatele deschise ale Tennis Clubului Câmpina

Meritoasei grupări «TENNIS CLUB CAMPINA» îi revine meritul de a organiza primul campionat deschis al anului acesta.

Nu este o întâmplare acest fapt, ci o încununare a unei rodnice activităţi a uneia din cele mai valoroase grupări de tennis dela noi, de care neobositul organizator d. inginer *Grigore Smeureanu* şi-a legat atât de trainic numele.

Amploarea pe care o vor lua de astă dată campionatele deschise ale «Tennis Clubului Câmpina», la care şi-au anunţat participarea cei mai buni jucători din ţară — depăşeşte cu mult cadrul unui campionat deschis de club.

Fiind prima competiţiune oficială a anului care se dispută sub auspiciile F. R. T.-ului, acest campionat va constitui un criteriu de judecare a formei ce o deţin jucătorii, în preajma campionatelor internaţionale ale României.

Ceiace constitue însă un veritabil tur de forţă realizat de «Tennis Club Câmpina» este asigurarea particripării lui SCHMIDT, CARALULIS, MARIN BADIN şi HAMBURGER pe lângă celălalt numeros lot de buni jucători din Bucureşti Braşov, Ploeşti, Câmpina, etc.

Intr'adevăr este prima competiţiune oficială în care fostul profesionist MARIN BADIN îşi încearcă forţele alături de campionii amatori *Schmidt, Caralulis, Hamburger*.

O coincidenţă face ca proaspătul amator Bădin să-şi valorifice excelentele calităţi pe cari le posedă tocmai pe «courts»-urile Câmpinei, de care îl leagă încă depe timpul când era antrenor la *Tennis Club Câmpina*.

După cum se ştie, Bădin a fost astă iarnă pe Riviera, unde a reuşit o excelentă performanţă contra lui *Hebda*, iar după întoarcerea lui în ţară nu a avut posibilitatea de a-şi măsura forţele cu amatorii noştri.

Deaceia, întâlnirile lui Marin în cadrul campionatului dela Câmpina, cu Schmidt, Caralulis şi Hamburger, depăşesc interesul unui campionat strict local, ci intră în domeniul marilor manifestaţiuni de tennis (bine înţeles ale ţării noastre).

Campionatele deschise ale «Tennis Clubului Câmpina» se găseşte anul acesta, la a 6-a ediţie, precedenţii câştigători fiind succesivi: *Poulieff (TCR) 1932, Poulieff 1933, Botez 1934, Botez 1935, Gr. Smeureanu 1936.*

Câştigătorului i se decerne Cupa «*Deputat Victor Rădulescu*» precum şi numeroase plachete celorlalţi concurenţi.

Din numerosul lot de concurenţi înscrişi remarcăm:

Schmidt, Marin Bădin, (Tennis Club Român).

Caralulis, Reti (Doherty Buc.).

Hamburger Grad (CFR Buc.). precum şi «outsiderilor» în plină ascensiune *Vasile Cristescu* (Pebe), *Adelstein, Glaser, Gheles, Păcuraru, Titinel Theodorescu Vasu*, etc.

Faţă de acest puternic lot de invitaţi câmpinenii îşi încearcă şansele cu vedetele locale şi anume: *ing. Smeureanu*, campionul Câmpinei, *ing. Vintilă Pietraru*, un jucător cu multe calităţi, *ing. Poirault, ing. Huyer, ing. Hugel, ing. Cardos, Iacob*, etc.

Proba de doamne va da loc deasemenea la o luptă strânsă deoarece valoarea participanţilor este destul de apropiată.

Pe lista înscrierilor figurează d-nele *Wertheim, Roncea, Ezller* şi *Unanian, Caton* şi *Vasu* din Bucureşti, *Kanner, Altsneider, Hoenig* din Braşov.

D-na *Mariana Lecca*, din Bucşani, d-na *Nasopol* din Ploeşti, cărora li se vor alătura jucătoarele locale d-nele: *Konert* şi *Pustofka*, (campioanel Câmpinei), *Poirault, Eisinger, Vortic*, etc.

Matchul atletic Bucureşti-Braşov

(Continuare din pagina I-a)

la suliţă Vâmanu nu poate fi învins.

Interesante vor fi luptele pentru locurile următoare.

PROGRAMUL

Publicăm mai jos, programul şi ordinea probelor, echipa Braşovului şi regulamentul matchului.

SAMBATA 5 IUNIE 1937

Orele 15.45: Apelul concurenţilor, la care vor răspunde obligatoriu toţi concurenţii celor două oraşe. Oficialii vor fi deasemenea prezenţi.

Orele 16—16.15: Defilarea concurenţilor şi a oficialilor.

Orele 16.30: 1. 200 m. plat finală; 2. aruncarea suliţei; 3. săritura în înălţime cu avânt; 4. 800 m. plat.

DUMINICA 6 IUNIE 1937

Orele 8.30: Apelul obligatoriu pentru concurenţi.

Orele 8.45: Apelul obligatoriu pentru membrii juriului.

Orele 9: 1. 110 m. garduri finală; 2. aruncarea greutăţii; 3. săritura în lungime cu avânt; 4. 5000 m. plat; 5. Săritura cu prăjina.

DUMINICA 6 IUNIE 1937

Orele 15: Apelul obligatoriu pentru concurenţi.

Orele15.15: Apelul obligatoriu pentru membri juriului.

Orele 15.30: 1. 100 m. plat finală; 2. aruncarea discului; 3. 1500 m. plat; 4 Triplu — salt.

Orele 17.45: In pauza matchului Sportul Studenţesc A. C. F. R.; 5 Stafeta 4×100 m. plat.

Orele 19: Impărţirea premiilor Inchiderea concursului.

Orele 20.30: Cină comună a atleţilor din cele două Municipii.

Echipa Selecţionată a oraşului Braov, a fost alcătuită după cum urmează:

100 m. plat

Liess Soc. Săs. Gimn. Sport Braşov; Franz Soc. Săs. Gimn. Sport Braşov; Ionescu Crum Astra Braşov sau Kreisel Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov.

200 m. plat

Liess Soc. Săs. Gimn. Sport Braşov; Constantin Dumitru Astra Braşov.

800 m. plat

Radu Ioniţă Individual; Brendörfer Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Fischer Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov.

1500 m. plat

Brendörfer Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Szabo Kolping Braşov; Grandpierre N. I. A. R. Braşov; (Fischer Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Kimm Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov.

5000 m. plat

Radu Ioniţă (Individual); Lahmi Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov, Chicomban Astra Braşov.

110 m. garduri

Herold Astra Braşov; Csegezi Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov.

4×100 m. stafetă

Franz, Ionescu Crum, Kreisel (sau Klöss) şi Liess.

Săritura în înălţime cu avânt

Herold Astra Braşov; Franz Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Paveliu Astra Braşov.

Săritura în înălţime cu avânt

Ionescu Crum Astra Braşov; Kreisel Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov sau Rerold Astra Braşov.

Triplusalt

Kreisel Soc. Săs. Gimn. Sport Braşov; Herold Astra Braşov; Ionescu Crum Astra Braşov.

Saruitura cu prăjina

Jekel Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Herold Astra Braşov; Csegezi Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Stavros Astra Braşov.

Aruncarea greutăţii

Arz Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Mossberger Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Coman Astra Braşov şi Bogdan Kolping, sau Herold Astra Braşov.

Aruncarea discului

Arz. Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Mossberger idem; Kindl idem; Ing. Filitt Astra Braşov.

Aruncarea suliţei

Ionescu Crum Astra Braşov; Kreissel Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov; Herold Astra Braşov; Schuller Soc. Săs. Gimn. Sport. Braşov.

Cupa Dr. George Bratanescu, prefectul judeţului Braşov

REGULAMENT

1. Cupă chalenge pentru concursul de atletism interoraşe Bucureşti — Braşov, concurs care se va disputa alternativ la Braşov şi Bucureşti în fiecare an în jumătatea primă a lunei Iunie.

2. Cupa se dispută pentru probele prevăzute în adresa Ligii de Atletism «Ţara Bârsei» No. 36 din 11 Maiu 1937, probe acceptate de către Liga de Atletism «Muntenia» cu adresa no. 20 din 18 Maiu 1937.

3. Sunt valabile toate condiţiunile prevăzute în prezenţa adresă.

4. Cupa va fi câştigată definitiv de către oraşul care va reuşi să şi-o însuşească **doui ani consecutiv sau trei ani alternativ.**

5. Punctajul se va socoti după cum urmează:

a. 1-ul 5 puncte; 2-lea 3 puncte; 3-lea 1 punct.

b. La ştafetă; 1-ul 7 puncte; 2-lea 3 puncte.

VESTI AVIATICE

PREZENTAREA LA EXAMEN A PRIMEI SERII DE PILOŢI AVIATORI LA ŞCOALA AEROCLUBULUI PRAHOVA

Aeroclubul Prahova de sub preşidenţia d-lui ministru Petre Bejan, anunţă pentru azi 4 Iunie, orele 16, ţinerea examenului de brevet gradul I al elevilor cercetaşi aviatori la şcoala sa de aviaţie, de sub direcţia d-lui George Ţintă.

Examenul se va ţine la Aeroportul Ploeşti Strejnic, în faţa comisiei prezidată de d. comandor I. Stănculescu, reprezentant al aviaţiei civile fiind d. Tr. Pâclea, delegat al Federaţiei Aeronautice Regale a României, ing. Cociaşu şi delegat al şcoalei Max Manolescu.

Este demn de relevat faptul că pentru prima oară în România se examinează o serie de elevi care au urmat cursurile practice de zbor ale şcolii elementare în cursul iernei.

In faţa comisiei se va prezenta şi pilotul aviator Traian Dumitrescu care îşi va susţine probele de acrobaţie elementară şi de înaltă acrobaţie fiind pregătit în secţiile respective ale şcolii.

Aeroclubul Prahova invită atât pe pe aviatori cât şi publicul amator să ia parte la acest examen.

TIRUL ANTIAERIAN REGULAT PRIN UNDE SONORE

In Capitala Statelor Unite se vorbeşte insistent de un tip de tun antiaerian cu totul nou, elaborat de technicienii ministerului de războiu american. Caracteristica acestui tun constă în faptul că poate fi regulat automat prin vibraţiunile sonore produse de motorul aeroplanelor. Aceste vibraţiuni transformate în energie electrică determină îndreptarea gurii tunului spre ţintă. O altă caracteristică este că viteza iniţială a proectilului trece de o mie de metri pe secundă.

ACCIDENTE DE AVIOANE IN AUSTRALIA

Este interesant de ştiut rezultatul unei anchete făcută de Comisiunea australiană asupra accidentelor de avioane întâmplate în cursul anului 1936. Astfel, s'au înregistrat în acest an 42,5% accidente în aviaţia civilă din cauza unor greşeli de pilotaj, 36,2% ca urmare a insuficientei capacităţi a pilotului şi 21,3% din alte cauze.